

İlyas TEKİN
Eğitimci/Yazar (E.Milli Eğt.Md)

GİRİŞ: 1948'den önce İsrail diye bir devlet yoktu. İslâm dünyası sahipsiz kalınca, 57 İslâm ülkesi, içeride ve dışarıda birbirleriyle uğraşırken **İsrail, Filistin** diye bilinen ve **Musevîlerce "arz-ı mev'ûd"** (vaad edilmiş) sayılan topraklarda, milletlerarası **Yahudi** örgütlerinin uzun ve mücadeleci plan ve politikası sonucu 1948'de kuruldu. **Osmanlı Devleti**'nin yıkılmasından sonra hedef ve proje tam da bu idi. Çoğunlukla yöneticileri tayin ederek küçücük devletler kurup fitne ateşiyle onları birbirlerine düşman etmek; "**böl, parçala, yut**" politikasıyla Müslümanları zayıf düşürmek; aynı zamanda inanç ve itikatlarını da bozarak kendilerine göre bir din anlayışı meydana getirmek. **Mekke-i Mükerrerme** ile **Medine-i Münevvere** bölgesinde **Vehhâbî** devleti kurduruldu. **Mescid-i Aksa**'nın bulunduğu Kudüs, İsrail'in elinde. **Yahudiler** ve haçlı zihniyeti, fırsatları değerlendirmeye devam ediyorlar. Türkiye'deki terör ve benzeri pek çok olayın arkasında da bu sinsî plan ve projeler vardır.

İsrail, kurulduğundan itibaren işgal ettiği toprakları genişletmek için sürekli uygun şartları hazırlayarak hastanelerde bile çocuk, kadın demeden masum insanları katletmeye devam ediyor. Bütün dünya seyrediyor, destekliyor ve bazıları alkışlıyor! Bu haberleri çocukların yanında izlemek bile onları çok kötü etkiler! Peki ya **Filistin**'deki çocuklar ne yapsın? Eğitim yapılacak okul zaten kalmadı!

a) "Kur'an'daki Müslümanlar gelsin düşünürüz!"

İşte İslâm ülkelerinin bu perişan durumunu fırsat bilen **İsrail**, bunun için bu cinayetleri işliyor. Nitekim 1986 yılında Dışişleri Bakanı iken **Şimon peres**'e gazeteciler şöyle bir soru sormuş: "**Kur'an-ı Kerim, sizin devletinizin yıkılacağını haber veriyor!**"¹ Bu soruya **Peres** şöyle cevap vermiş: "**Kur'an'ın bahs ettiği Müslümanlar gelsin, düşünürüz!**"²

Bu vahşet, sadece **Filistinlilerin** meselesi değil; İslâm ülkelerini daha yakından ilgilendirir; çünkü zamanla sıra kendilerine de geliyor; fakat bütün dünyanın problemidir. Paylaşılan haritalarda **Türkiye**'nin güney doğu bölgesini de içine alan topraklardan bahsedilmekte ve tehlike yüksek seviyede dile getirilmektedir. Bu bakımdan tehlike büyüktür!

2 milyar Müslüman, hâlâ **İsrail** ve yandaşlarının mallarını almaya devam ediyor! Hamasetle bu problemler çözülmez. Müslümanlar, en azından **İsrail**'le ticareti kesip mallarını boykot etselerdi, bu bile çok etkili olurdu! İyilere saygımız sonsuz. Ama genelde ibadetlerin hedefine ulaşmadığı, yapılan yanlışlardan anlaşılıyor. Hak hukuk, adalet ve İslâm'ın özü olan güzel ahlak, dürüstlük ve güven kayboldu! Adeta evin önünde araba var, fakat benzini yok veya başka arızaları var, gitmiyor! Allah Teâlâ'nın yardımı için, fiilî dua olan elden geleni yapıp o yardıma layık olmak lazım! Duaların kabul olması da helal lokmaya ve ihlâsa bağlıdır.

b) Yahudileri Türkler kurtardı.

Hıristiyanların ve **kilisenin** baskısıyla **Avrupa**'da 1290'da **İngiltere**'den, 1340'ta **Bavyera**'dan, 1492'de (II. Bayezid devrinde) **İspanya**'dan, 1497'de **Portekiz**'den denize atılmak istenen, sürgün edilen ve katliama uğrayan; daha sonra **İtalya, Hollanda** ve **Rusya**'dan gelen **Yahudiler, Osmanlı Devleti**'ne sığındılar ve **Türk** yurduna yerleştirildiler. Böylece yok olmaktan kurtuldular. Sadece **Osmanlı** hepsine kucak açtı, dinlerinde serbest bıraktı, diğer milletlere davrandığı gibi, sevgi ve hoşgörüsüyle muamele etti; hatta çok sayıda sinagog ve kilise açıldı. Sadece **İspanya**'dan gelen 120 bin **Yahudi** var.³ Aynı şekilde **II. Dünya Savaşı** sırasında **Nazi** katliamına uğrayan **Almanya Yahudilerinin** önemli bir kısmı da yine **Türkiye**'ye sığındı.⁴ Bize bu yakışır, onlara da zulüm ve cinayetler!

c) Kur'an-ı Kerim'de Yahudi ve İsrailoğulları:

Kur'an-ı Kerim'de **Yahudilerden Benî/Benû İsrâil** (İsrailoğulları) diye bahsedilir. **İsrail, Yakup** (as)'in ikinci adı veya lakabı olarak iki âyeti kerimede geçer.⁵ “**Yehûd**” kelimesi **Medenî** (Medine'de inen), 40 âyeti kerimede⁶ yer alan “**Benî İsrâil**” **Mekkî** (Mekke'de inen) sûrelerde geçer. Bu âyeti kerimelerde, daha çok, **İslâm** öncesi dönemlerde meydana gelen olaylardan bahs edilir.⁷ Yazımızın sonundaki maddeleri okumadan, Kur'an-ı Kerim'de bunlardan bu kadar çok bahs edilmesi, kimseyi yanlış yerlere sevk etmesin!

Kur'an-ı Kerim'e göre⁸; **İsrailoğulları, Yakup** (as)'in 12 oğlundan türeyerek 12 kabile halinde çoğaldılar. Hepsi de onun torunlarıdır.⁹ İşte **Yakup** (as)'in 12 oğlundan biri olan **Yusuf** (as)'i kardeşleri, onu çekemedikleri için, kuyuya atmışlardı.¹⁰ Fakat kuyunun içinde üç gün kalan **Yusuf** (as)'i, yollarını şaşırın bir yolcu kafilesi, kuyudan su alırken, (kovanın ipine sarılarak) çıkardılar.¹¹ Hadise çok uzun, bu konuda bir sûre var.¹² Sonra **Yusuf** (as) **Maliye** bakanı olunca,¹³ kardeşleri **Mısır**'a yerleştiler.

d) “Arz-ı Mev'ûd” ve tahrif edilen Tevrat:

Tevrat'ta geçtiği söylenen “**Arz-ı mev'ûd**” tabiri, Kur'an-ı Kerim'de geçmez; **Tevrat**'ta geçmesi de doğru olduğunu göstermez. Zira **Tevrat** sadece bir nüsha idi ve kimsenin hafızasında/ezberinde mevcut değildi. **İsrailoğulları, Babillilere** esir düşünce **Tevrat**'ın tek nüshası da kayboldu. Yıllar sonra esaretten kurtulunca, hatırdaki kalan bazı bölümler yeniden yazıldı. Bugün elde bulunan **Tevrat**, aslı değil tahrif edilmiş olan kitaptır.¹⁴ Sadece **Tevrat**'ı değil, **İncil**'i de tahrif ettiler.

Nitekim Kur'an-ı Kerim, **Yahudilerin** kitaplarını tahrif ettiklerini açıklıyor.¹⁵ Buna göre; Yahudiler, kendilerine gönderilen **Tevrat**'ı tahrif ettiler; kelime ve cümlelerin yerlerini değiştirdiler, manalarını saptırıp gerçekleri ve peygamberimizin geleceğini müjdeleyen kısımları çıkardılar ve inkâr ettiler.¹⁶ Hatta **Tevrat**'ın yakıldığı, âlimlerinin katledildiği, mescitlerinin tahrif edildiği ifade edilmektedir.¹⁷

Hız. **Muhammed** (sa) gönderildiği zaman **Arabistan**'da özellikle **Medine** ve civarında kalabalık bir **Yahudi** topluluğu vardı. Peygamberimizin geleceğini bildikleri halde kendilerinden olmayınca inanmadılar.

Hıyanetleri sebebiyle peygamberimiz, sonunda onlarla savaşmak zorunda kaldı. Müslümanlara olan düşmanlıkları hâlâ devam ediyor.¹⁸

e) Peygamberimizin farkı ve büyüklüğü:

Müslüman olarak bizler, bütün peygamberlere ve ilahî kitaplara inanırız; bu imanın şartlarından. Elbette ki devlet idaresinde olduğu gibi, son gelenin hükmü geçerlidir ve bugün hükmü geçerli olan, son peygamber Hz. **Muhammed** (sa)'dir. Önceki peygamberler bile ondan sonra tekrar dünyaya gelecek olsa, peygamberimize tabi olmak zorunda kalırlardı. Esasen **Adem** (as)'dan itibaren bütün peygamberlerin bir görevi de, peygamberimiz Hz. **Muhammed**'i (sa) ümmetlerine bildirmek ve ona yetiştikleri takdirde ona iman ve yardım etmektir. Bunun için Allah Teâlâ hepsinden söz almış ve hepsi de söz vermişti.¹⁹

Yine Kur'an-ı Kerim'de bildirildiğine göre kitap ehli (**Yahudi** ve **Hıristiyanlar**), “**kendi çocuklarını tanıdıkları gibi peygamberimizi tanırlardı, özelliklerini bilirlerdi.**”²⁰ Çünkü **Tevrat**'ta da **İncil**'de de peygamberimizin özellikleri yazılıydı. **Yahudi** ve **Hıristiyan** bilginleri onun özelliklerini biliyorlardı. Nitekim onu, daha peygamber olmadan önce gören bazı rahipler, onun beklenen son peygamber olduğunu anlayıp söylemişlerdi.²¹

f) Önemli olan Kur'an-ı Kerim ne diyor?

Bu konuda önemli olan, tahrif edilen **Tevrat**'ın değil, Kur'an-ı Kerim'in ne dediğidir. Kur'an-ı Kerim'de “**İbrahim ile Lût'un 'berekatli arz (yerlere)' ulaştırıldıkları**” anlatılır.²² **Firavunların** baskısı altında yaşayan **İsrailoğulları**'nı **Mısır**'dan çıkararak **Musa** (as): “**ey kavmim, Allah'ın sizin için yazmış olduğu 'arz-ı mukaddese' giriniz ve arkanıza dönmeyiniz; sonra hüsrana uğrayanlardan olursunuz.**” demişti.²³ Fakat “**İsrailoğulları oraya girmek istememiş; bunun üzerine 'arz-ı mukaddese', onlara 40 yıl haram kılınmış ve yeryüzünde şaşkın şaşkın dolaşacakları**” bildirilmiştir.²⁴

Bu âyeti kerimelerde geçen “**berekatli arz**” ve “**arz-ı mukaddese**” ile belirtilen yerin neresi olduğu açıkça belli değildir. Bazı âlimler bu yerin **Filistin, Şam** ve **Mısır**; bazıları **Mescid-i Aksâ**'nın bulunduğu **Kudüs** ve **Lübnan dağ**ı çevresi olduğunu; bazıları da kesin bir yer belirtmenin doğru olmayacağını, ancak **Fırat** ile **Mısır** arasında bir yer olabileceğini belirtmişlerdir.

Bereketli olması, peygamberlerin pek çoğunun oralarda yetişmesi ve oralarda dini yaymaya çalışmalarından ileri gelmektedir.²⁵ Siyonizm hareketinin ortaya çıkmasının sebebi de “*arz-ı mev’ûd*” idealinin gerçekleşme arzusudur.²⁶

“*Bereketli arz*”la ilgili vaad, öncelikle İbrahim (as)’a yapıldığına göre; bu vaad bir hak doğuruyorsa, İshak (as) soyundan gelen Yahudiler kadar, İsmail (as) neslinden gelenlerin de o toplarlarda hakkı olması gerekir. Aynı zamanda vaadin gerçekleşmesi bir takım şartlara bağlıdır. Bunların başında Allah Teâlâ’ya itaat gelmektedir;²⁷ bu, o toplumun salahına, Allah (cc) yolunda doğru dürüst yürümelerine bağlıdır. Mâide sûresinin 13. âyeti kerimesi ve benzerlerinin delaletinden anlaşılıyor ki, İsrailoğulları bu vasıflarını kaybettiler.²⁸

Çünkü İsrailoğulları Allah Teâlâ’ya itaat etmediler, emirlerine uymadılar, yapılan ahidleri yerine getirmediler, peygamberleri öldürüp fitne-fesat çıkardılar.²⁹ Ayrıca bir âyeti kerimede: “*arz*”a belli ırklara mensup olanların değil, “*salih kulların vâris kılınacağı ve bu ilahî kanunun, Tevrat, Zebur gibi bütün mukaddes kitapların hükmü olduğu*” bildiriliyor.³⁰ Hamdi Yazır’ın ifadesiyle: “*Arz, ifsat edenlerden alınır; verasete layık, hilafete ehil, salahiyyetli hak kullarına verilir. Sırrı beka, salah kanununa müterettipdir, bozukların hakkı bekası yoktur...*”³¹

Bu 6 âyeti kerimede³² onların kendi içinden peygamber gönderilmesi³³ gibi büyük nimetlere mazhar olmaları ve ‘*arz-ı mukaddes*’in onlara vatan olarak yazılması, o zamana aittir. Çok sayıda âyeti kerime, peygamberimizin geçmiş ve gelecek bütün insanlık için Hz. Allah’ın (cc) eşsiz bir nimeti ve lütfu olduğuna delalet etmektedir.

g) Kur’an-ı Kerim’de Yahudilerin özellikleri:

1- Allah’ın (cc) âyetlerini ve Peygamberleri inkâr ederek onları öldürmeleri. Kur’an-ı Kerim’de, Yahudilerin Allah’ın (cc) âyetlerini ve peygamberleri inkâr ettikleri ve bazı peygamberleri öldürdükleri, günah işleyip haddi aşarak aşırıya kaçtıkları bildirilmektedir.³⁴

Merhum Hamdi yazır’ın ifadesiyle: “*Nihayet Allah’tan bir gazaba uğradılar, müstehak oldular da devletleri yıkıldı, cemiyetleri dağılıp perişan oldular. Fâtîha sûresinde zikrolunan ‘kendilerine gazap edilenler’den oldular,*

Bu baskı ve gazap, yani bu kötü akibet işte şunun için idi ki: Onlar Allah’ın bu kadar açık seçik âyet ve delillerini inkâr ediyor, kâfirlikte direnip, haksız yere peygamberleri öldürüyorlardı. Hz. Şa’yâ, Hz. Zekeriya ve Hz. Yahya gibi nebileri şehit etmişlerdi. Yine şundan dolayı idi ki; onlar isyanı alışkanlık haline getirmişler, durmadan hadlerini aşıyorlardı. Hâlbuki KÜÇÜK GÜNAHLARDA ISRAR, BÜYÜK GÜNAHA; BÜYÜK GÜNAHLARDA ISRAR DA KÜFRE GÖTÜRÜR. KÜFÜR İSE HER TÜRLÜ KÖTÜLÜĞÜ YAPTIRIR.”³⁵

2- İsa (as)’i de öldürmek istemeleri. Yahudiler, onu öldürmeye teşebbüs ettiler, fakat Kur’an-ı Kerim’in ifadesiyle “**kesinlikle onu öldüremediler.**” Çünkü Allah Teâlâ onun yerini askerlere gösteren kişiyi onun suretine tebdil etti ve onu öldürdüler; İsa (as)’i göklere yükseltti.³⁶ Hz. Allah (cc), Nuh (as)’i tufandan, İbrahim (as)’i Nemrut’un ateşinden, Musa (as)’i (Rabinin emriyle elindeki bastonuyla denize vurma-sıyla 12 büyük yol açılarak Kızıldeniz’i karşıya geçirerek) Firavun’dan, sevgili peygamberimizi müşriklerin hile ve tuzaklarından kurtardığı gibi İsa (as)’i da Yahudilerin elinden kurtardı.³⁷

3- Yahudi ve Hıristiyanların (hâşâ) Allah’ın (cc) oğulları ve sevgilileri olduklarını iddia etmeleri.³⁸

“*Yahudiler ‘Üzeyir Allah’ın oğludur.’; Hıristiyanlar ise, ‘Mesih-İsa, Allah’ın oğludur.’ dediler. Bu, onların ağızlarıyla söyledikleri (gerçek dışı) sözlerdir. Onların bu sözleri daha önce kâfir olmuş kimselerin söylediklerine benziyor. Allah onları kahretsin. Nasıl da haktan sapıyorlar!*”³⁹ Müşrikler: “*Melekler (hâşâ) Allah’ın kızlarıdır.*”⁴⁰ diyerek kâfir oldular. He ne kadar hepsi değil, bazıları veya bir grup söylemiş olsa bile⁴¹ Yahudi ve Hıristiyanların “*oğul*” sözleri de tıpkı ona benzer; onun gibi küfür ve şıktır. Şu halde onların bu çirkin sözleri, mümin değil kâfir olduklarını gösterir.⁴²

Hadisi şerifte “**Kur’an-ı Kerim’in üçte biri olduğu**”⁴³ bildirilen İhlâs sûresinde, O’nun “*doğurmamış ve doğmamış.*” olduğu açıkça belirtilmektedir.⁴⁴

4- Allah (cc) hakkında çok çirkin sözler söylemeleri. (Hâşâ) “*Allah’ın eli bağlı/sıkı/cimri*”⁴⁵ ve “*Allah fakir, biz zenginiz.*” dediler.⁴⁶ Bu kadar ileri gittiler.⁴⁷

5- **“Bu ifadelerin onların küfürlerini artıracığı”**,⁴⁸

6- **“Buna karşılık onlara yakıcı bir azabın olacağı”** bildiriliyor.⁴⁹ Devamı şöyle: **“Ancak bunun sebebi kendi yaptıklarıdır; Yoksa Allah, kullarına asla zulmedici değildir.”**⁵⁰ Yani bu azap, önce kendi elleriyle, isteyerek yaptıkları sözlü, fiilî, itikâdî günahlar; bir de Allah Teâlâ'nın kullarına zulmedici olmaması sebebiyle, ilâhî bir adalettir.⁵¹ Bu da böyle!

7- **“Bu küfürlerinden dolayı aralarına kıyamete kadar düşmanlık ve kin bulunması. Ne zaman savaş için bir ateş yakmışlarsa (fitne çıkarmışlarsa), Allah onu söndürmüştür.”**⁵²

8- **“Yaptıklarından dolayı lanetlenmeleri.”**⁵³ **“Küfürleri sebebiyle Allah onlara lanet etmiştir.”**⁵⁴ Yahudiler, Tevrat'tan edindikleri bilgilere göre ahır zamanda büyük bir peygamber geleceğini biliyorlardı. Fakat bunun kendilerinden geleceğini düşünerek ondan faydalanmanın planlarını yapıyorlardı. **Araplardan** gelince onu inkâr ettiler. Onun için de Allah Teâlâ'nın, meleklerin ve bütün insanlığın lanetine uğradılar.⁵⁵

9- **Fitne ve fesat çıkarmaya koşmaları. “Onlar yeryüzünde fitne/fesat çıkarmaya koşarlar; Allah ise bozguncuları sevmez.”**⁵⁶ Onların fesatlarının altında yatan şey, bütün beşeriyete duydukları kin ve şahsî menfaatleri doğrultusunda hareket etmeleridir. **İsraililerin** yeryüzünde fitne-fesat çıkaracağı, Kur'an-ı Kerim'de anlatılıyor.⁵⁷

“Biz İsrailoğullarına Kitap'ta şu hükmü verdik: 'Muhakkak siz yeryüzünde iki defa fesat çıkaracaksınız ve çok kibirlenip böbürleneceksiniz.’”⁵⁸

“Birincisinin vakti gelince, üzerinize güçlü-kuvvetli kullarımızı gönderdik. Onlar evlerin aralarına girip araştıracaklar ve bu gerçekleşmiş bir vaad oldu.”⁵⁹

Müfessirler bu âyetleri kendi devirlerine göre yorumladılar. Burada **“Kitap”**dan maksadın **Tevrat** veya **Levh-Mahfuz** olduğu ifade edilir. Yani **“İsrailoğullarının yeryüzünde iki defa fesat çıkaracağı Levh-i Mahfuzda yazılıdır; bu, bizce malumdur.”** Sabıkalı oldukları için fesatları çok! Yine müfessirlerin beyanına göre ilk fesat, peygamber **Eş'ya**'yı öldürmeleri veya **Armiya**'yı hapsetmeleridir.⁶⁰

İkincisi ise, peygamber **Yahya (as)**'i öldürmeleri. **Roma** yöneticileriyle işbirliği yaparak **İsa (as)**'ı öldürmeye kalkışmalarıdır? Bu nedenlerle de lanetlenmişlerdir.⁶¹ Âyette geçen **“güçlü-kuvvetli kullarımızı gönderdik”** cümlesindeki **“gönderdik”** kelimesi, kesin olacağı için, **“göndeririz.”** şeklinde de düşünülebilir.

Diğer âyeti kerimeler: **“Sonra onlara karşı size tekrar üstünlük verdik, servet ve oğullarla gücünüzü artırdık, sayınızı da çoğalttık. Eğer iyilik ederseniz, kendinize; kötülük ederseniz, yine kendinize edersiniz. Artık son vadin vakti geldiğinde, düşmanlarınız onurunuzu çiğnesinler, daha önce girdikleri gibi yine mescide girsinler ve ellerine geçirdikleri her şeyi tahrip etsinler (diye onları başınıza musallat kıldık). Umulur ki Rabbiniz size acır; ama eğer fesatçılığa dönerseniz, biz de cezayı tekrarlarız. Biz cehennemi kâfirler için ebedi bir azap yeri yaptık.”**⁶²

Bunlarla ilgili daha başka olaylardan bahsedilir.⁶³ Burada şahıslar ve zaman önemli değil, zaten açıklanmamış. Kesin olan şudur ki, bunlar yeryüzünde fitne-fesat çıkardılar, çıkarıyorlar ve çıkaracaklar.⁶⁴ Ama her şey en ince yerinden, fakat zulüm en kalın yerinden kopar. Muhakkak bunların da sonu gelecek. Eden bulur. Kimsenin yaptığı yanında kalmaz. Yukarıdaki âyeti kerimeler de buna işaret etmektedir. İnşallah bu son fesatları olur, onurlarını kıracak güçlü iyi insanlar gelir ve akıttıkları kanda boğulurlar!

10- **Bildikleri halde hakkı gizlemeleri.**⁶⁵

11- **Kıskanç ve haset sahibi olmaları.** Peygamberimizin geleceğini bildikleri halde, kendilerinden olmayınca kıskanarak iman etmediler.⁶⁶ **“Biz, sadece bize indirilene inanırız.”** dediler.⁶⁷ Böylece gerçeğin peşinde olmadıklarını ve **İsrail/Yahudi** ırkçılığını, ilahi vahyin de üstünde tuttuklarını ortaya koydular.⁶⁸

12- **İkiyüzlü oldukları.**⁶⁹ Onlar ve haçlı zihniyetinin ikiyüzlü oldukları yaptıklarından belli! Kendilerinin bir tavuğuna bir şey olsa kıyameti koparırlar ama 13 aydan beri **Filistin**'de 10 bin kadar çocuk, 50 bin kadar insan katledildi; adeta kör, sağır ve dilsiz gibiler! Ne ise ki, bu satırların yazıldığı son anda, BBC ve A.A, **Uluslararası Ceza Mahkemesi (ICC)**'nin İsrail Başbakanı **B. Netanyahu** ile eski Savunma Bakanı **Y. Gallant** ve **Hamas** lideri **M.Deyf** hakkında tutuklama kararı çıkardığını duyurmuştu.

Bakalım sonuç ne olur? Bütün bular bizim ne kadar güçlü olmamız gerektiğini gösteriyor.

13- Verdikleri sözden dönmeleri.

a) Vaktiyle Hz. Allah (cc), İsrailoğullarından: **“Allah’a kulluk etme, anne-babaya, yakın akrabaya, yetimlere, yoksullara iyilik yapma, insanlara güzel söz söyleme, namaz kılıp zekât verme, peygamberlere inanıp onları destekleme gibi konularda”** söz almış; karşılığında günahlarını affedeceği ve altından ırmaklar akan cennetine koyacağını vaad etmişti. Fakat pek azı müstesna sözlerinde durmadılar.⁷⁰

b) **“Birbirlerinin kanını dökmeyeceğine ve yurtlarından çıkarmayacaklarına dair söz almıştı. Fakat onlar verdikleri sözün aksine birbirlerini öldürüyor, bir zümreyi yurtlarından çıkarıyor; kötülük ve düşmanlıkta birleşiyorlar.”**⁷¹

14- Allah Teâlâ’yı unutup putlara ve buzağıya tapmaları. Buzağıyı ilah-tanrı kabul etmekle kendilerine zulmettiler.⁷²

15- Yaptıklarından dolayı onlara zillet (alçaklık) ve miskinlik damgası vurulması. **“Onlar nerede bulunurlarsa bulunsunlar, Allah’ın ve (mümin) insanların güvencesine sığınmadıkça kendilerini zillet kaplamıştır. Onlar Allah’ın gazabına uğradılar ve yoksulluk onları kapladı.”**⁷³

Yahudiler, Allah’a (cc) verdikleri sözlerinde durmadıkları, âyetleri inkâr ettikleri ve haksız olduklarını bile bile peygamberlere düşmanlık yapıp bazılarını yalanladıkları, bazılarını da öldürdükleri için her halde ve her yerde üzerlerine alçaklık ve acizlik damgası vuruldu.⁷⁴ Daha sonra onlardan gelenler veya başkaları, öncekilerin yaptıklarını benimseyip onayladıkları sürece, aynı sonuç onlar için de geçerlidir. **Yahudi** tarihinde bu zilletin örnekleri çoktur. **Yahudilerin Babil** esareti (m.ö.586-538), **Roma İmparatorluğu’nun Kudüs’ü** uzun süre işgal etmesi ve Hz. **Ömer** (ra) zamanında (637-638) **Kudüs’ün** fethedilmesi⁷⁵ neticesinde **Yahudilerin 2000 yıl gibi uzun süre milli devletlerini kuramamış olmaları** bu zilletin örnekleridir.⁷⁶

16- Gazap üzerine gazaba uğramaları ve onlar için alçaltıcı bir azap olması⁷⁷

17- Nankör olmaları. Hz. Allah (cc) onlardan peygamberler gönderdi. . Musa (as)’a Tevrat’ı ve İsrailoğullarına onun izinde aynı şeriatla

memur nice peygamberler gönderdi. Yûşa, İşmuil, Şem’un, Dâvûd, Süleyman, Şa’ya, Armıya, Uzeyr, Hazkil, İlyas, Elyesa, Yunus, Zeke-riyya, Yahya (as) ve daha başkaları gibi. İsa (as)’i da beyyinelerle (delillerle) gönderdi.⁷⁸ Musa (as) onları **Firavun’un** elinden kurtardı; fakat onlar kendilerine verilen nimetlerin kıymetini bilemediler; inanmadılar, nankörlük ettiler ve bu kadar kötülükleri yaptılar.⁷⁹

18- **“Dünya hayatına, yaşamaya karşı insanların en düşkününü olmaları. Her biri ister ki bin yıl yaşasın.”**⁸⁰ Şüphesiz dünyada uzun ve güzel bir hayat yaşamak kötü bir şey değildir. Ancak dünya-ahiret dengesini iyi kurmak gerekir. Ölçüyü kaçırmak ve sadece dünyaya tapmak yanlış! Hiç ölmeyecekmiş gibi dünya için, yarın ölecekmiş gibi de ahiret için çalışmak ve hazırlıklı olmak.⁸¹

20- **Peygamberlerinin tabiriyle, cahil ve sefih bir topluluk olmaları.**

a) **“İsrailoğulları, Musa ile denizi geçip kurtulunca, orada putlara tapanlara rast geldiklerinde dediler ki: ‘Ey Musa, onların tanrıları gibi sen de bize tanrı yap.’ Bunun üzerine Musa: ‘Gerçekten siz cahil bir toplumsunuz.’ dedi.”**⁸²

b) **“Musa şöyle dedi: İçimizden bir takım sefihlerin (cahil, ahmak, hafif akıllı, beyinsiz, malı boş yere harcayan, barbar ve küstahların) işlediği (günahlar) yüzünden hepimizi helâk mi edeceksin? Bu senin imtihanından başka bir şey değildir.”**⁸³

21- **Adaleti emredenleri öldürmeleri.** **“Allah’ın âyetlerini inkâr edenler, haksız yere peygamberlerini ve adaleti emredenleri öldürenler var ya, onlara acı bir azabı müjdele! Dünyada da ahirette de çabaları boşa gidecektir ve hiçbir yardımcıları da yoktur.”**⁸⁴

22- **Kibir, gurur ve büyüklük taslamaları.** **“Ne zaman size bir peygamber, nefislerinizin hoşlanmadığı bir şey getirdiyse, büyüklük taslayarak kimini yalanladığınız, kimini de öldürdüğünüz doğru değil mi?”**⁸⁵

23- **“Birbirlerini de öldürmeleri, yurtlarından çıkarmaları, pek azı hariç, hainlik içinde olmaları.”**⁸⁶

24- **Hz. Meryem’e iftira etmeleri.**⁸⁷ Bilindiği gibi genel kurala aykırı olarak İsa (as), babası olmadan dünyaya gelmiştir.

Bu onlar için bir mucize, Hz. Allah (cc) için de kudretinin sonsuzluğunu gösteren özel ve istisnaî bir durumdur. Bundan dolayı **İsrailoğulları, İsa (as) ve annesi Hz.Meryem** hakkında iffet ve ismete aykırı sözler söyleyerek iftira ettiler. Burada da esas muhatap **Yahudilerdir**.⁸⁸

25- Hz. Allah'ın (cc) kötülükte ileri gidenleri maymun kılığına sokup helâk etmesi. "İçinizden Cumartesi günü azgınlık edip de, bu yüzden kendilerine: 'Aşağılık maymunlar olun!' dediklerimizi elbette biliyorsunuz. Biz bunu, hadiseyi bizzat görenlere ve sonradan gelenlere bir ibret dersi, muttakîler için de bir öğüt vesilesi kıldık."⁸⁹ Detaylarına giremiyoruz.⁹⁰

26- "Kalplerinin taş gibi yahut daha da katı olması. Çünkü taşlardan ırmaklar akar, su fişkirir..."⁹¹

h) Bunları tasvip etmeyip iman edenler de aynı mı? Elbette ki hayır!

Cezaların şahsiliği, önemli ve evrensel bir hukuk prensibidir. İnsanlar ellerinde olmayan işlerden ve işlemedikleri suçlardan dolayı suçlanamaz ve kınanamaz. Hiç kimse hangi annesiz babadan dünyaya geleceğini tercih ve tayin edemez. O zaman **İsrailoğulları** soyundan gelip yukarıda bahsedilen kötülükleri işlemeyen, tasvip etmeyen, karşı çıkan ve Hz. Allah'a (cc) kul ve peygamberimize ümmet olanların (bu yapılanlarda) suçu olmaz.

Kur'an-ı Kerim'de 5 yerde geçen bir cümle vardır. "Velâ teziru vâziretün vizre uhrâ" "**Hiçbir kimse başkasının suçunu yüklenmez çekmez.**"⁹² Sevgili peygamberimiz de **Veda Hutbesinde** bu konuyu şöyle özetlemiştir: "**Hiç kimse başkasının suçuyla suçlanamaz. Baba oğlunun suçu üzerine, oğlu da babasının suçu üzerine suçlanamaz.**"⁹³

Bu sebeple Kur'an-ı Kerim, **Yahudileri** lanetlenmiş bir millet olarak zikretmekle beraber, onlardan; iman eden ve iyiliği emredip, kötülüğü nehyedenlerin, müjdelenmiş olduklarını beyan eder.

Şöyle ki: "**Onlar (Yahudiler) nerede bulunurlarsa bulunsunlar, Allah'ın ve (mümin) insanların himayesine sığınmadıkça, kendilerine zillet (damgası) vurulmuştur; Allah'ın hışmına uğramışlar ve miskinliğe mahkûm edilmişlerdir.**

Çünkü onlar, Allah'ın âyetlerini inkâr ediyorlar ve haksız yere peygamberleri öldürüyorlardı. Bu da, onların isyan etmiş ve haddi aşmış bulunmalarındandır. Fakat hepsi bir değildir; Ehl-i kitap içinde istikamet sahibi bir topluluk vardır ki, gece saatlerinde secdeye kapanarak Allah'ın âyetlerini okurlar. Onlar Allah'a ve ahiret gününe inanırlar; iyiliği emreder, kötülükten men ederler; hayırlı işlere koşuşurlar. İşte bunlar iyi insanlardandır. Yaptıkları hiçbir iyilik karşılıksız bırakılmayacaktır."⁹⁴

Bu âyeti kerimeler, onların hepsinin bir olmadığını; lanetlenenlerin şirk ve küfürlerinden, sözlerinde durmamalarından ve işlerinin kötü olmasından; müjdelenenlerin de Allah'a (cc) kul, peygamberimize ümmet olarak istikametli bir yol takip etmelerinden dolayı müjdelendiklerini göstermektedir.⁹⁵

Hz. Allah'ın (cc), samimi olarak iman eden ehli kitaba böyle lütufkâr muamelesi, İslâm'ın evrenselliği açısından çok önemlidir. Zira kendilerini (hâşâ) Allah'ın (cc) çocukları ve sevgilileri sayan,⁹⁶ ahiret yurdunu başkaları için değil, sadece kendileri için hazırlanmış olarak kabul eden ve kendilerinden başka hiç kimsenin cenete giremeyeceğini iddia eden⁹⁷ ehli kitabın egoizmine karşılık; Kur'an-ı Kerim onlardan samimi iman sahibi olanların yaptığı/yapacağı en küçük bir iyiliğin dahi, karşılıksız bırakılmayacağını haber vermektedir.⁹⁸

SONUÇ:

Hıristiyanların baskısı, sürgün ve katliamlarından Osmanlı Devleti'nin kurtardığı Yahudilerin özelliklerini, âyeti kerimelere dayanarak, 26 maddede özetlemeye çalıştık. Geçmişten günümüze kadar her fırsatta insanların mallarını gasp etmek, kanlarını akıtmak ve her türlü zulüm ve işkence yapmaktan geri durmadılar ve durmuyorlar. Topluları ahlaken çökerterek ve birbirine düşürerek menfaatlerine göre hareket ediyorlar. Hatta bütün bu yaptıklarından son derece zevk alan barbar bir millet olduklarını gösteriyorlar!

Onların bu inkârcı, hain, terörist yapıları gereği Allah'ın (cc), peygamberlerin, meleklerin ve insanların gazabına ve lânetine uğradıkları ve bu durumda hileli yollarla ulaşmak istedikleri kötü emellerine –sonunda- ulaşamayacakları anlaşılıyor. Elbette bu da Müslümanların gerçek manada İslâm'ı yaşamalarına bağlıdır.

Hz. Allah (cc) Müslümanlara bir an evvel basiret ve feraset/**FİRASET**⁹⁹ sahibi olmalarını, silkinip kendilerine gelmelerini ve **Filistinli** kardeşlerimize de bu zulümden bir an evvel kurtulmalarını nasip eylesin!

1- Bu konuya uzun olduğu için giremiyoruz, ayrı bir yazı konusu olabilir.

2- Tercüman Gazetesi, Ergun Göze, 1986.

3- Bkz. Harman. Ömer Faruk, II. Bayezid Yahudilerin içtenlikle Karşılınmaları için Ferman Yayınladı, aa.com.tr; bbc.com; İslâm Ansiklopedisi, TDV, İstanbul 2013, c: 43, s: 192-194; İslâm Ansiklopedisi, M.E. Basimevi, İstanbul 1984; cüz: 140, s: 341-342; Belleten, Türk Tarih Kurumu, belleten.gov.tr; Oğur, Furkan, dergipark, Jun 2023.

4- Bkz. Belleten, Türk Tarih Kurumu, belleten.gov.tr; Oğur, Furkan, dergipark, Jun 2023; Kur'an Yolu Türkçe Meâl ve Tefsir, DİB, Komisyon, Ankara 2007, c: 1, s: 653-654.

5- Âli İmrân sûresi /3, âyet: 93; Meryem sûresi /19, âyet: 58. Bkz. Kadî Beydâvî, Kadî Beydâvî Tefsiri, Kahire 1965, c: 1, s: 92, c: 2, s: 20; Harman, Ömer Faruk, İslâm'da İnanç, İbadet ve Günlük Yaşayış Ansiklopedisi, İstanbul 1997, c: 2, s: 445-448.

6- Abdül-bâkî, M.Fuad, el-Mu'cem'ul-mufehres li elfâz'il Kur'an'ül-Kerîm, Beyrut, tarihsiz, s: 137-138.

7- Harman, Ömer Faruk, İslâm Ansiklopedisi, İstanbul 2001, c: 23, s: 193-195; Harman, Ömer Faruk, İslâm'da İnanç, İbadet ve Günlük Yaşayış Ansiklopedisi, İstanbul 1997, c: 2, s: 445-448.

8- A'râf sûresi /7, âyet: 160.

9- Râzî, Mefâtîhu'l-Gayb, Beyrut 1981-1401, c: 15, s: 35-36; Kadî Beydâvî, Kadî Beydâvî Tefsiri, Kahire 1965, c: 1, s: 203; Yazır, Hamdi, Hak Dini Kur'an Dili, İstanbul 1971, c: 4, s: 2308-2310; Bilmen, Ömer Nasuhi, Kur'an-ı Kerim'in Türkçe Meâli Âlisi ve Tefsiri, İstanbul tarihsiz, c: 1, s: 53, 417, c: 2, s: 1105.

10- Köksal, M. Asım, Peygamberler Tarihi, TDV, Ankara 2004, c: 1, s: 277-280; Harman, Ömer Faruk, İslâm'da İnanç, İbadet ve Günlük Yaşayış Ansiklopedisi, İstanbul 1997, c: 2, s: 445-448.

11- Kadî Beydâvî, Kadî Beydâvî Tefsiri, Kahire 1965, c: 1, s: 264; Köksal, M. Asım, Peygamberler Tarihi, TDV, Ankara 2004, c: 1, s:277- 278; Harman, Ömer Faruk, İslâm'da İnanç, İbadet ve Günlük Yaşayış Ansiklopedisi, İstanbul 1997, c: 2, s: 445-448.

12- Yûsuf sûresi /12, âyet: 1-111.

13- Kadî Beydâvî, Kadî Beydâvî Tefsiri, Kahire 1965, c: 1, s: 264; Bilmen, Ömer Nasuhi, Kur'an-ı Kerim'in Türkçe Meâli Âlisi ve Tefsiri, İstanbul tarihsiz, c: 3, s: 1541-1549; Çakan, İ. Lütfi-Solmaz, Mehmet, Peygamberler ve Tevhid

Mücadelesi, İstanbul 2008, s: 130; Köksal, M. Asım, Peygamberler Tarihi, TDV, Ankara 2004, c: 1, s: 297.

14- Kur'an-ı Kerim ve Açıklamalı Meâli, TDV, Ankara 2012, Komisyon, s: 11, 108.

15- Nisâ sûresi /4, âyet: 46; Bakara sûresi /2, âyet: 75.

16- Kadî Beydâvî, Kadî Beydâvî Tefsiri, Kahire 1965, c: 1, s: 33, 121; Yazır, Hamdi, Hak Dini Kur'an Dili, İstanbul 1971, c: 1, s: 391, c: 2, s: 1362; Bilmen, Ömer Nasuhi, Kur'an-ı Kerim'in Türkçe Meâli Âlisi ve Tefsiri, İstanbul tarihsiz, c: 1, s: 72-73, c: 2, s: 599; Kur'an-ı Kerim ve Açıklamalı Meâli, TDV, Ankara 2012, Komisyon, s: 85, 190.

17- Bkz. Bilmen, Ömer Nasuhi, Kur'an-ı Kerim'in Türkçe Meâli Âlisi ve Tefsiri, İstanbul tarihsiz, c: 4, s: 1850.

18- Kur'an-ı Kerim ve Açıklamalı Meâli, TDV, Ankara 2012, Komisyon, s: 11, 85,190.

19- Âli İmrân sûresi /3, âyet: 81. Bkz. Kadî Beydâvî, Kadî Beydâvî Tefsiri, Kahire 1965, c: 1, s: 90; Yazır, Hamdi, Hak Dini Kur'an Dili, İstanbul 1971, c: 2, s: 1140-1141; Bilmen, Ömer Nasuhi, Kur'an-ı Kerim'in Türkçe Meâli Âlisi ve Tefsiri, İstanbul tarihsiz, c: 1, s: 405-406.

20- Bakara sûresi /2, âyet: 146.

21- A'raf sûresi /7, âyet: 157. Bkz. Kadî Beydâvî, Kadî Beydâvî Tefsiri, Kahire 1965, c: 1, s: 47; Yazır, Hamdi, Hak Dini Kur'an Dili, İstanbul 1971, c: 1, s: 531-534; Bursevî, İsmail Hakkı, Rûhul-beyân Tefsiri, İstanbul tarihsiz, c: 2, s: 12; Bilmen, Ömer Nasuhi, Kur'an-ı Kerim'in Türkçe Meâli Âlisi ve Tefsiri, İstanbul tarihsiz, c: 1, s: 141; Bkz. Yücel, İrfan, Peygamberimizin Hayatı, Ankara 2012, s: 31-32; Tekin, İlyas, Adalet, İstanbul 2023, s: 78.

22- Enbiyâ sûresi /21, âyet: 71.

23- Mâide sûresi /5, âyet: 21.

24- Mâide sûresi /5, âyet: 20-26; Bkz. Râzî, Mefâtîhu'l-Gayb, Beyrut 1981-1401, c: 11, s: 200-207; Kadî Beydâvî, Kadî Beydâvî Tefsiri, Kahire 1965, c: 1, s: 42, 148-149; Yazır, Hamdi, Hak Dini Kur'an Dili, İstanbul 1971, c: 3, s: 1639-1646; Çakan, İ. Lütfi-Solmaz, Mehmet, Peygamberler ve Tevhid Mücadelesi, İstanbul 2008, s: 193.

25- Kadî Beydâvî, Kadî Beydâvî Tefsiri, Kahire 1965, c: 1, s: 42, 148-149; Yazır, Hamdi, Hak Dini Kur'an Dili, İstanbul 1971, c: 3, s: 1642; Kur'an-ı Kerim ve Açıklamalı Meâli, TDV, Ankara 2012, Komisyon, s: 110, 326.

26- Bkz. Küçük, Abdurrahman, İslâm Ansiklopedisi, İstanbul 1991, c: 3, s: 442-444.

27- Mâide sûresi /5, âyet: 12. Bkz. Yazır, Hamdi, Hak Dini Kur'an Dili, İstanbul 1971, c: 3, s: 1602-1603.

28- Mâide sûresi /5, âyet: 13. Bkz. Râzî, Mefâtîhu'l-Gayb, Beyrut 1981-1401, c: 11, s: 191-192; Yazır, Hamdi, Hak Dini Kur'an Dili, İstanbul 1971, c: 3, s: 1601-1602; Bilmen, Ömer Nasuhi, Kur'an-ı Kerim'in Türkçe Meâli Âlisi ve Tefsiri, İstanbul tarihsiz, c: 2, s: 740-742.

29- Bakara sûresi /2, âyet: 61, 100; Nisâ sûresi /4, âyet: 155-156; Mâide sûresi /5, âyet: 13.

30- Enbiyâ sûresi /21, âyet: 105.

31- Bkz. Yazır, Hamdi, Hak Dini Kur'an Dili, İstanbul 1971, c: 5, s: 3373-3374; Kur'an-ı Kerim ve Açıklamalı Meâli, TDV, Ankara 2012, Komisyon, s: 108,110.

32- Mâide sûresi /5, âyet: 20-26.

33- Bakara sûresi /2, âyet: 47; Bkz. Râzî, Mefâtîhu'l-Gayb, Beyrut 1981-1401, c: 11, s: 200-207; Yazır, Hamdi, Hak Dini Kur'an Dili, İstanbul 1971, c: 3, s: 1639-1651; Kur'an-ı Kerim ve Açıklamalı Meâli, TDV, Ankara 2012, Komisyon, s: 6; Bilmen, Ömer Nasuhi, Kur'an-ı Kerim'in Türkçe Meâli Âlisi ve Tefsiri, İstanbul tarihsiz, c: 750-754.

34- Bakara sûresi /2, âyet: 61, 87, 91; Âli İmrân sûresi /3, âyet: 21, 112, 181; Nisâ sûresi /4, âyet: 155; Mâide sûresi /5, âyet: 70, 110.

35- Yazır, Hamdi, Hak Dini Kur'an Dili, İstanbul 1971, c: 1, s: 369-370, c: 2, s: 1096; Râzî, Mefâtîhu'l-Gayb, Beyrut 1981-1401, c: 3, s: 105-110, 188-192, 199-202, c: 7, s: 231-232, c: 8, s: 200-202, c: 9, s: 120-123, c: 12, s: 58, 130-134, Bursevî, İsmail Hakkı, Rûhul-beyân Tefsiri, İstanbul tarihsiz, c: 1, s: 149-151, 177- 178, 151; Bilmen, Ömer Nasuhi, Kur'an-ı Kerim'in Türkçe Meâli Âlisi ve Tefsiri, İstanbul tarihsiz, c: 1, s: 60-61, 85, 89, 340, 437, 510-512, c: 2, s: 701, 801-802, 842-843; Kur'an-ı Kerim ve Açıklamalı Meâli, TDV, Ankara 2012, Komisyon, s: 102; Çakan, İ. Lütfi-Solmaz, Mehmet, Peygamberler ve Tevhid Mücadelesi, İstanbul 2008, s: 237-238, 240; Köksal, M. Asım, Peygamberler Tarihi, TDV, Ankara 2004, c: 1, s: 298-299; Kur'an Yolu Türkçe Meâl ve Tefsir, DİB, Komisyon, Ankara 2007, c: 1, s: 129-130, 154-155.

36- Nisâ sûresi /4, âyet: 157-158; Bkz. Râzî, Mefâtîhu'l-Gayb, Beyrut 1981-1401, c: 11, s: 98-100, 101-105; Yazır, Hamdi, Hak Dini Kur'an Dili, İstanbul 1971, c: 3, s: 1516-1520; Bilmen, Ömer Nasuhi, Kur'an-ı Kerim'in Türkçe Meâli Âlisi ve Tefsiri, İstanbul tarihsiz, c: 2, s: 701-702; Kur'an-ı Kerim ve Açıklamalı Meâli, TDV, Ankara 2012, Komisyon, s: 102, 281; Çakan, İ. Lütfi-Solmaz, Mehmet, Peygamberler ve Tevhid Mücadelesi, İstanbul 2008, s: 247-248; Köksal, M. Asım, Peygamberler Tarihi, TDV, Ankara 2004, c: 1, s: 298-299.

37- Kur'an-ı Kerim ve Açıklamalı Meâli, TDV, Ankara 2012, Komisyon, s: 102.

38- Mâide sûresi /5, âyet: 18. Bkz. Râzî, Mefâtîhu'l-Gayb, Beyrut 1981-1401, c: 11, s: 196-199; Bilmen, Ömer Nasuhi, Kur'an-ı Kerim'in Türkçe Meâli Âlisi ve Tefsiri, İstanbul tarihsiz, c: 2, s: 247-248.

39- Tevbe sûresi /9, âyet: 30; Mâide sûresi /5, âyet: 18; Bkz. Râzî, Mefâtîhu'l-Gayb, Beyrut 1981-1401, c: 16, s: 34-37; Yazır, Hamdi, Hak Dini Kur'an Dili, İstanbul 1971, c: 3, s: 1631-1635; Bilmen, Ömer Nasuhi, Kur'an-ı Kerim'in Türkçe Meâli Âlisi ve Tefsiri, İstanbul tarihsiz, c: 2, s: 1251-1254.

40- Nahl sûresi /16, âyet: 57. Bkz. Yazır, Hamdi, Hak Dini Kur'an Dili, İstanbul 1971, c: 5, s: 3103.

41- Taberî, Tefsiri Taberî, Kahire tarihsiz, c: 14, s: 201-208; Râzî, Mefâtîhu'l-Gayb, Beyrut 1981-1401, c: 20, s: 54-56; Yazır, Hamdi, Hak Dini Kur'an Dili, İstanbul 1971, c: 4, s: 2529-2511; Harman, Ömer Faruk, İslâm'da İnanç, İbadet ve Günlük Yaşayış Ansiklopedisi, İFAV, İstanbul 2007, c: 4, s: 409-411.

42- Mâide sûresi /5, âyet: 72, 73; Bkz. Râzî, Mefâtîhu'l-Gayb, Beyrut 1981-1401, c: 12, s: 63; Yazır, Hamdi, Hak Dini Kur'an Dili, İstanbul 1971, c: 3, s: 1772-1781, c: 4, s: 2509-2511; Taberî, Tefsiri Taberî, Kahire tarihsiz, c: 10, s: 150-158, c: 14, s: 201-208; Bilmen, Ömer Nasuhi, Kur'an-ı Kerim'in Türkçe Meâli Âlisi ve Tefsiri, İstanbul tarihsiz, c: 2, s: 801-802 ; Kur'an Yolu Türkçe Meâl ve Tefsir, DİB, Komisyon, Ankara 2007, c: 2, s: 757-759.

43- Buharî, Fedailu'l-Kur'an, 13; Müslim, Müsafirûn, 259; Tirmizî, Fedâilu'l-Kur'an, 11.

44- İhlâs sûresi /112, âyet: 1-4.

45- Mâide sûresi /5, âyet: 64; Bkz. Râzî, Mefâtîhu'l-Gayb, Beyrut 1981-1401, c: 12, s: 43-48; Yazır, Hamdi, Hak Dini Kur'an Dili, İstanbul 1971, c: 3, s: 1727-1734; Bilmen, Ömer Nasuhi, Kur'an-ı Kerim'in Türkçe Meâli Âlisi ve Tefsiri, İstanbul tarihsiz, c: 2, s: 793-795.

46- Âli İmrân /3, âyet: 181.

47- Yazır, Hamdi, Hak Dini Kur'an Dili, İstanbul 1971, c: 2, s: 1238-1243; Bilmen, Ömer Nasuhi, Kur'an-ı Kerim'in Türkçe Meâli Âlisi ve Tefsiri, İstanbul tarihsiz, c: 1, s: 510-512.

48- Mâide sûresi /5, âyet: 64; Râzî, Mefâtîhu'l-Gayb, Beyrut 1981-1401, c: 12, s: 43-48; Yazır, Hamdi, Hak Dini Kur'an Dili, İstanbul 1971, c: 3, s: 1733-1734; Bilmen, Ömer Nasuhi, Kur'an-ı Kerim'in Türkçe Meâli Âlisi ve Tefsiri, İstanbul tarihsiz, c: 2, s: 793-795.

49- Âli İmrân /3, âyet: 181.

50- Âli İmrân /3, âyet: 182.

51- Bkz. Râzî, Mefâtîhu'l-Gayb, Beyrut 1981-1401, c: 9, s: 120-123; Yazır, Hamdi, Hak Dini Kur'an Dili, İstanbul 1971, c: 2, s: 1241; Bilmen, Ömer Nasuhi, Kur'an-ı Kerim'in Türkçe Meâli Âlisi ve Tefsiri, İstanbul tarihsiz, c: 2, s: 510-512.

52- Mâide sûresi /5, âyet: 64; Bkz. Râzî, Mefâtîhu'l-Gayb, Beyrut 1981-1401, c: 12, s: 43-48; Yazır, Hamdi, Hak Dini Kur'an Dili, İstanbul 1971, c: 3, s: 1733-1734; Bilmen, Ömer Nasuhi, Kur'an-ı Kerim'in Türkçe Meâli Âlisi ve Tefsiri, İstanbul tarihsiz, c: 2, s: 793-795.

53- Bakara sûresi /2, âyet: 88; Maide sûresi /5, âyet: 13, 64.

54- Bakara sûresi /2, âyet: 88.

55- Bakara sûresi /2, âyet: 89, 159; Âli İmrân /3, âyet: 87; Râzî, Mefâtîhu'l-Gayb, Beyrut 1981-1401, c: 3, s: 188-192; Yazır, Hamdi, Hak Dini Kur'an Dili, İstanbul 1971, c: 1, s:

415-416, 559-561, c: 3, s: 1729-1730; Bilmen, Ömer Nasuhi, Kur'an-ı Kerim'in Türkçe Meâli Âlisi ve Tefsiri, İstanbul tarihsiz, c: 1, s: 87, 152, 411; Kur'an-ı Kerim ve Açıklamalı Meâli, TDV, Ankara 2012, Komisyon, s: 13.

56- Mâide sûresi /5, âyet: 64; İsrâ sûresi /17, âyet: 4; Tâhâ sûresi /20, âyet: 94.

57- İsrâ sûresinin 4-8. ayetleri bu konudan bahseder.

58- İsrâ sûresi /17, âyet: 4.

59- İsrâ sûresi /17, âyet: 5.

60- Râzî, Mefâtîhu'l-Gayb, Beyrut 1981-1401, c: 20, s: 155-160; Yazır, Hamdi, Hak Dini Kur'an Dili, İstanbul 1971, 5, s: 3156-3164; Bilmen, Ömer Nasuhi, Kur'an-ı Kerim'in Türkçe Meâli Âlisi ve Tefsiri, İstanbul tarihsiz, c: 4, s: 1850.

61- Bilmen, Ömer Nasuhi, Kur'an-ı Kerim'in Türkçe Meâli Âlisi ve Tefsiri, İstanbul tarihsiz, c: 4, s: 1850.

62- İsrâ sûresi /17, ayet: 6, 7, 8.

63- Yazır, Hamdi, Hak Dini Kur'an Dili, İstanbul 1971, c: 5, s: 3156-3164.

64- Yazır, Hamdi, Hak Dini Kur'an Dili, İstanbul 1971, c: 5, s: 3162.

65- Bakara sûresi /2, âyet: 146.

66- Bakara sûresi /2, âyet: 89, 146; Mâide sûresi /5, âyet: 70.

67- Bakara sûresi /2, âyet: 91.

68- Bakara sûresi /2, âyet: 89, 146; Mâide sûresi /5, âyet: 70. Bkz. Râzî, Mefâtîhu'l-Gayb, Beyrut 1981-1401, c: 12, s: 58; Yazır, Hamdi, Hak Dini Kur'an Dili, İstanbul 1971, c: 1, s: 416; Bilmen, Ömer Nasuhi, Kur'an-ı Kerim'in Türkçe Meâli Âlisi ve Tefsiri, İstanbul tarihsiz, c: 1, s: 87, 89, c: 2, s: 801-802; Kur'an Yolu Türkçe Meâl ve Tefsir, DİB, Komisyon, Ankara 2007, c: 1, s: 156.

69- Bakara sûresi /2, âyet: 76.

70- Bakara sûresi /2, âyet: 83; Mâide sûresi /5, âyet: 12, 70. Bkz. Kadî Beydâvî, Kadî Beydâvî Tefsiri, Kahire 1965, c: 1, s: 34, 147, 157; Yazır, Hamdi, Hak Dini Kur'an Dili, İstanbul 1971, c: 1, s: 397-398.

71- Bakara sûresi /2, âyet: 83-87, 92-93; Mâide sûresi /5, âyet: 13, 70; Tâhâ sûresi /20, âyet: 94. Bkz. Kadî Beydâvî, Kadî Beydâvî Tefsiri, Kahire 1965, c: 1, s: 34, 36, 147, 157, c: 2, s: 33; Yazır, Hamdi, Hak Dini Kur'an Dili, İstanbul 1971, c: 1, s: 397-398, 404-414.

72- Bakara sûresi /2, âyet: 51, 54; A'raf sûresi /7, âyet: 148, 152; Bkz. Râzî, Mefâtîhu'l-Gayb, Beyrut 1981-1401, c: 15, s: 6-9, 14-15; Kadî Beydâvî, Kadî Beydâvî Tefsiri, Kahire 1965, c: 1, s: 28, 201; Bursevî, İsmail Hakkı, Rûhul-beyân Tefsiri, İstanbul tarihsiz, c: 1, s: 137, 182-183; Yazır, Hamdi, Hak Dini Kur'an Dili, İstanbul 1971, c: 4, s: 2288-2289; Bilmen, Ömer Nasuhi, Kur'an-ı Kerim'in Türkçe Meâli Âlisi ve Tefsiri, İstanbul tarihsiz, c: 1, s: 52-53; Çakan, İ. Lütfi-Solmaz, Mehmet, Peygamberler ve Tevhid

Mücadelesi, İstanbul 2008, s: 184; Harman, Ömer Faruk, İslâm'da İnanç, İbadet ve Günlük Yaşayış Ansiklopedisi, İstanbul 1997, c: 2, s: 448.

73- Bakara sûresi /2, âyet: 61; Âli İmrân /3, âyet: 112; A'raf sûresi /7, âyet: 152.

74- Râzî, Mefâtîhu'l-Gayb, Beyrut 1981-1401, c: 3, s: 105-110, c: 8, s: 200-202, c: 15, s: 14-15; Kadî Beydâvî, Kadî Beydâvî Tefsiri, Kahire 1965, c: 1, s: 30, 112, 201; Bursevî, İsmail Hakkı, Rûhul-beyân Tefsiri, İstanbul tarihsiz, c: 1, s: 149-151; Yazır, Hamdi, Hak Dini Kur'an Dili, İstanbul 1971, c: 4, s: 2288-2289; Bilmen, Ömer Nasuhi, Kur'an-ı Kerim'in Türkçe Meâli Âlisi ve Tefsiri, İstanbul tarihsiz, c: 1, s: 60-61, 437-438, 1096-1097.

75- Mevlânâ Şiblî, Asr-ı Saadet: İslâm Tarihi, trc. Ömer Rıza Doğrul, İstanbul 1928, VII, 152; Harman, Ömer Faruk, İslâm'da İnanç, İbadet ve Günlük Yaşayış Ansiklopedisi, İstanbul 1997, c: 3, s: 74-78.

76- Kur'an Yolu Türkçe Meâl ve Tefsir, DİB, Komisyon, Ankara 2007, c: 1, s: 654.

77- Bakara sûresi /2, âyet: 90; A'raf sûresi /7, âyet: 152; Bkz. Râzî, Mefâtîhu'l-Gayb, Beyrut 1981-1401, c: 15, s: 14-15; Kadî Beydâvî, Kadî Beydâvî Tefsiri, Kahire 1965, c: 1, s: 36, 201; Yazır, Hamdi, Hak Dini Dili, İstanbul 1971, c: 1, s: 417; Bilmen, Ömer Nasuhi, Kur'an-ı Kerim'in Türkçe Meâli Âlisi ve Tefsiri, İstanbul tarihsiz, c: 1 s: 88, c: 2, s: 1096.

78- Bakara sûresi /2, âyet: 87. Bkz. Yazır, Hamdi, Hak Dini Kur'an Dili, İstanbul 1971, c: 1, s: 405-406; Kadî Beydâvî, Kadî Beydâvî Tefsiri, Kahire 1965, c: 2, s: 20.

79- Bakara sûresi /2, âyet: 49-54. Bkz. Râzî, Mefâtîhu'l-Gayb, Beyrut 1981-1401, c: 3, s: 70-87; Kadî Beydâvî, Kadî Beydâvî Tefsiri, Kahire 1965, c: 1, s: 25-28; Yazır, Hamdi, Hak Dini Kur'an Dili, İstanbul 1971, c:1, s: 346-349; Bilmen, Ömer Nasuhi, Kur'an-ı Kerim'in Türkçe Meâli Âlisi ve Tefsiri, İstanbul tarihsiz, c: 1, s: 50-51.

80- Bakara sûresi /2, âyet: 96. Bkz. Harman, Ömer Faruk, İslâm'da İnanç, İbadet ve Günlük Yaşayış Ansiklopedisi, İstanbul 1997, c: 2, s: 445-448.

81- Râzî, Mefâtîhu'l-Gayb, Beyrut 1981-1401, c: 3, s: 208; Kadî Beydâvî, Kadî Beydâvî Tefsiri, Kahire 1965, c: 1, s: 36-37; Bursevî, İsmail Hakkı, Rûhul-beyân Tefsiri, İstanbul tarihsiz, c: 1, s: 185-186; Yazır, Hamdi, Hak Dini Kur'an Dili, İstanbul 1971, c: 1, s: 424-425; Bilmen, Ömer Nasuhi, Kur'an-ı Kerim'in Türkçe Meâli Âlisi ve Tefsiri, İstanbul tarihsiz, c: 1, s: 92-93; *Suyûtî, Câmius-Sağîr, Mısır tarihsiz, c: 2, s: 12; Münâvî, Künûzu'l-Hakaik fî Hadîsi Hayrî'l-Halaik, Câmius-Sağîr kenarı, Mısır tarihsiz, c:1, s: 127*

82- A'raf sûresi /7, âyet: 138. Bkz. Râzî, Mefâtîhu'l-Gayb, Beyrut 1981-1401, c: 14, s: 231-233; Kadî Beydâvî, Kadî Beydâvî Tefsiri, Kahire 1965, c: 1, s: 200; Yazır, Hamdi, Hak Dini Kur'an Dili, İstanbul 1971, c: 4, s: 2272-2274; Bilmen, Ömer Nasuhi, Kur'an-ı Kerim'in Türkçe Meâli Âlisi ve Tefsiri, İstanbul tarihsiz, c: 2, s: 1082-1083; Çakan, İ.

Lütfi-Solmaz, Mehmet, Peygamberler ve Tevhid Mücadelesi, İstanbul 2008, s: 182.

83- A'raf sûresi /7, âyet: 155; Bkz. Râzî, Mefâtîhu'l-Gayb, Beyrut 1981-1401, c: 15, s: 17-21; Kadî Beydâvî, Kadî Beydâvî Tefsiri, Kahire 1965, c: 1, s: 202; Yazır, Hamdi, Hak Dini Kur'an Dili, İstanbul 1971, c: 4, s: 2293-2294; Bilmen, Ömer Nasuhi, Kur'an-ı Kerim'in Türkçe Meâli Âlisi ve Tefsiri, İstanbul tarihsiz, c: 2, s: 1098-1099; Kur'an Yolu Türkçe Meâl ve Tefsir, DİB, Komisyon, Ankara 2007, c: 2, s: 598-599; Sâmî, Şemsettin, Kâmus-i Türkî, İstanbul 1985, Tercüman Gazetesi, s: 1165.

84- Âli İmrân /3, âyet: 21-22. Bkz. Râzî, Mefâtîhu'l-Gayb, Beyrut 1981-1401, c: 7, s: 231-232; Kadî Beydâvî, Kadî Beydâvî Tefsiri, Kahire 1965, c: 1, s: 83; 34; Yazır, Hamdi, Hak Dini Kur'an Dili, İstanbul 1971, c: 2, s: 1067; Bilmen, Ömer Nasuhi, Kur'an-ı Kerim'in Türkçe Meâli Âlisi ve Tefsiri, İstanbul tarihsiz, c: 1, s: 340-341.

85- Bakara sûresi /2, âyet: 87; A'raf sûresi /7, âyet: 133, 146; İsrâ sûresi /17, âyet: 4; Bkz. Râzî, Mefâtîhu'l-Gayb, Beyrut 1981-1401, c: 3, s: 188-192, c: 14, s: 225-227, c: 15, s: 2-4; Kadî Beydâvî, Kadî Beydâvî Tefsiri, Kahire 1965, c: 1, s: 34, 199, 201, 313; Yazır, Hamdi, Hak Dini Kur'an Dili, İstanbul 1971, c: 1, s: 413-414, c: 4, s: 2269; Bilmen, Ömer Nasuhi, Kur'an-ı Kerim'in Türkçe Meâli Âlisi ve Tefsiri, İstanbul tarihsiz, c: 1, s: 85-86, c: 2, s: 1078, 1090-1091, c: 4, s: 1850.

86- Bakara sûresi /2, âyet: 85; Mâide sûresi /5, âyet: 13. Bkz. Râzî, Mefâtîhu'l-Gayb, Beyrut 1981-1401, c: 3, s: 184-185; Kadî Beydâvî, Kadî Beydâvî Tefsiri, Kahire 1965, c: 1, s: 34; Yazır, Hamdi, Hak Dini Kur'an Dili, İstanbul 1971, c: 1, s: 400; Bilmen, Ömer Nasuhi, Kur'an-ı Kerim'in Türkçe Meâli Âlisi ve Tefsiri, İstanbul tarihsiz, c: 1, s: 83-84.

87- Nisâ sûresi /4, âyet: 156.

88- Râzî, Mefâtîhu'l-Gayb, Beyrut 1981-1401, c: 11, s: 98-100, 101-105; Kadî Beydâvî, Kadî Beydâvî Tefsiri, Kahire 1965, c: 1, s: 140-141; Yazır, Hamdi, Hak Dini Kur'an Dili, İstanbul 1971, c: 1, s: 405-414, c: 3, s: 1516; Bilmen, Ömer Nasuhi, Kur'an-ı Kerim'in Türkçe Meâli Âlisi ve Tefsiri, İstanbul tarihsiz, c: 2, s: 701-702.

89- Bakara sûresi /2, âyet: 65-66.

90- Bkz. Râzî, Mefâtîhu'l-Gayb, Beyrut 1981-1401, c: 3, s: 117-120; Kadî Beydâvî, Kadî Beydâvî Tefsiri, Kahire 1965, c: 1, s: 30; Yazır, Hamdi, Hak Dini Kur'an Dili, İstanbul 1971, c: 1, s: 378-379; Bilmen, Ömer Nasuhi, Kur'an-ı Kerim'in Türkçe Meâli Âlisi ve Tefsiri, İstanbul tarihsiz, c: 1, s: 65; Kur'an Yolu Türkçe Meâl ve Tefsir, DİB, Komisyon, Ankara 2007, c: 1, s: 139.

91- Bakara sûresi /2, âyet: 74; Bkz. Râzî, Mefâtîhu'l-Gayb, Beyrut 1981-1401, c: 3, s: 136-140; Kadî Beydâvî, Kadî Beydâvî Tefsiri, Kahire 1965, c: 1, s: 32; İsmail Hakkı, Rûhul-beyân Tefsiri, İstanbul tarihsiz, c: 1, s: 163-164; Yazır, Hamdi, Hak Dini Kur'an Dili, İstanbul 1971, c: 1, s:

388-389; Bilmen, Ömer Nasuhi, Kur'an-ı Kerim'in Türkçe Meâli Âlisi ve Tefsiri, İstanbul tarihsiz, c: 1, s: 70-72; Kur'an Yolu Türkçe Meâl ve Tefsir, DİB, Komisyon, Ankara 2007, c: 1, s: 143-144.

92- En'am sûresi /6, âyet: 164; İsrâ sûresi /17, âyet: 15; Fâtır sûresi /35, âyet: 18; Zümer sûresi /39, âyet: 7; Necm sûresi /53, âyet: 38.

93- Ebû Dâvûd, Diyât, 2; İbni Mâce, Diyât, 23; Bkz. Tekin, İlyas, Adalet, İstanbul 2023, s: 47-50.

94- Al-i İmran, /3, âyet: 112, 113, 114, 115; A'raf sûresi /7, âyet: 153.

95- Râzî, Mefâtîhu'l-Gayb, Beyrut 1981-1401, c: 8, s: 200-202 vd, c: 15, s: 15; Kadî Beydâvî, Kadî Beydâvî Tefsiri, Kahire 1965, c: 1, s: 95, 201; Yazır, Hamdi, Hak Dini Kur'an Dili, İstanbul 1971, c: 2, s: 1158-1160; Bilmen, Ömer Nasuhi, Kur'an-ı Kerim'in Türkçe Meâli Âlisi ve Tefsiri, İstanbul tarihsiz, c: 1, s: 437-440, c: 2, s: 1096-1097.

96- Mâide sûresi /5, âyet: 18.

97- Bakara sûresi /2, âyet: 111.

98- Bkz. Yazır, Hamdi, Hak Dini Kur'an Dili, İstanbul 1971, c: 1, s: 466-467; Kur'an Yolu Türkçe Meâl ve Tefsir, DİB, Komisyon, Ankara 2007, c: 1, s: 654-655.

99- **"FİRASET"** Arapça bir kelime olup **"sür'at-i intikal, fart-ı idrak, derhal anlama, çabuk sezgi, zihin uyanıklığı; ileri görüşlülük; ilmi firaset, bakarken ahlak, karakter ve kabiliyetini anlama hüneri"** demektir. Aslı ve doğrusu **"FİRASET"**tir. Herhalde kalmadığı için kelime de değişikliğe uğradı. **Şemsettin Sâmî'nin** de ifade ettiği gibi **"Feraset"** olarak kullanılması yanlıştır. **"Feraset"** yine Arapça bir kelime olup **"feres"**ten gelir ve **"at, beygir"** demektir; buna göre **"feraset"** **"at yetiştirip terbiye etmek ve ata binme ustalığı"** anlamında kullanılır. (Bkz. Sâmî, Şemsettin, Kâmus-i Türkî, İstanbul 1985, Tercüman Gazetesi, s: 370, 382. Diğer sözlükler, maalesef birbirlerine bakarak aynı yanlışla düşmüşlerdir.) **"Müminin FİRASETİNDEN KORKUNUZ, ZIRA O ALLAH'IN NURUYLA (KALP GÖZÜYLE) BAKAR, GÖRÜR."** hadisi şerifinde de böyle kullanılmaktadır. (*Tirmizî, Tefsiri sûre 15, 6; el-Mu'cemu'l-Mufehres li Elfâzi'l-Hadis-in-Nebevî, Leiden 1967, c: 6, s: 476; Suyûtî, Câmius-Sağîr, Mısır tarihsiz, c: 1, s: 9; Münâvî, Künûzu'l-Hakaik fî Hadîsi Hayrî'l-Halaik, Câmius-Sağîr kenarı, Mısır tarihsiz, c:1, s: 8; Mecmauz-zevâid, 10/268*)